

det, som jeg allerede har fremhævet, viist sig, at Fiskene have faaet en saa stor Afsmag, at de næsten ere blevne uspiselige, og saavel de fleste af Fiskerne som Forbrugerne ere af den Formening, at det hidrører fra, at Fiskene ligge stille paa Bunden og ikke blive rørte. Enhver, der kender Fjlynderfiskeriet, vil have lagt Mærke til, at det er en Særegenhed hos denne Slags Fisk, at de lade sig sætte i Bevægelse ved Al-larm. Det bruges derfor mange Steder, og navnlig har jeg seet det brugt ved Nissum Fjord, at man stikker Hul i Isen og slaaer paa den med en Kølle, som er huul indvendig; derved blive Fiskene satte i Bevægelse, og man kan da fiske flere Læs i et saadant enkelt Hul. Vige de derimod uforstyrrede paa Bunden i Dybet, uden nogensinde at komme i Bevægelse, er dette efter min Formening. Grunden til, at de faae Afsmag og blive uspiselige. Hvorvidt jeg har Ret i denne min Paastand eller ikke, vil jeg overlade til Thingets ærede Medlemmer at bedømme. Jeg har kun fremsat den, for at Enhver kan gjøre sig en Forestilling om, hvorvidt der er Grund til at udvide Tiden for Fiskeri med Snorevaad eller ikke. Saameget er vist, at Garnet er det samme som ved Landdragningsvaad.

C. Jensen: Jeg vil kun ligeoverfor den høitærede Minister bemærke, at hans Meddelelser vistnok hidrøre fra Controlleu, men jeg har de Meddelelser, jeg har bragt frem her i Thinget, fra Fiskerne eller Folket selv. Dog kunne disse forskjellige Meddelelser maaskee falde sammen og gaae op i det samme Resultat, thi Controlleuren, Hr. Kammerraad Andersen, har senere i et privat Møde i Riksbøbing erklæret, at saafremt Fiskerne ønskede en Udvidelse med Hensyn til Brugen af disse Kalesnorvaad, havde han ikke det Mindste derimod. Hvis det derfor maaskee er en Mangel paa Correspondance, som hindrer denne Sags Fremme, vil det være meget sørgeligt, thi Lovens Bestemmelser herom trænge ikke lidet til en Udvidelse. Garnet er forøvrigt accurat af

samme Bestaffenhed ved Snorvaad som ved Pulsvaad, men det sidste gaaer maaskee ikke i den Dybde, som Fjlyndergarnet gaaer. Der er kun den Forskjel, at det One ligger for Anker, medens det Andet holdes for Arterne. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke troe Andet, end at den ærede sidste Talers Ytringer aldeles maae være grundede i en Misforstaaelse; jeg har endnu fra Midten af denne Maaned Indberetninger, hvori der paa det Allerkræftigste protesteres mod Udvidelse af Fiskeriet med Snorevaad eller Ankervaad, og hvori det paa det Bestemteste udtales, at dette vilde være i høi Grad skadeligt. Tillige udtales det, at sørend Loven af 1857 udkom, var Fjlynderfiskeriet bragt i en saadan Tilbagegang, at saagodt som alle Fiskene vare faa smaa, at der ikke kunde produceres Handelsvare deraf, men at de derimod ere langt større nu, hvorfor man har al Grund til at antage, at det er de Regler, der indholdes i Loven af 1857, der have bevirket denne Fremgang i Fiskenes Qualitet. Jeg anseer det derfor fremdeles for at være meget betænkeligt nu at gjøre Forandring i Loven, efter de Oplysninger og Grunde, som ere anførte til Styrke derfor, og jeg maa paa det Bestemteste fraraade, at de her foreslaaede Bestemmelser vedtages. Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Tale ogsaa yttrede om mine Bemærkninger om Møsterne, skal jeg bemærke, at jeg antager, at det fornemmelig er Fjlynderhygelen, som vil lide ved Brugen af disse Garn, idet de unge Kal gaae lettere igjennem Møsterne end de unge Fjlyndere, som efter deres Dannelse og Skabning ikke ere stikke til at gaae gjennem saadanne mindre Garn.

Da ikke flere ønskede at yttre sig gif man til Afstemning, hvorved:

- 1) C. Jensens Forslag til en ny § 2: Fiskeriet med Kale-Snorvaad eller Anker-